MIELIPIDE

Lähetä mielipidekirjoitus Toivomme napakoita, enintään yhden liuskan pituisia kirjoituksia (alle 2 000 merkkiä välilyönteineen). Julkaisemme kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustilanteessa. Lähetä kirjoitus osoitteeseen lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi tai Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Liitä mukaan yhteystietosi.

Suomen talousongelmat vaativat toimia tässä ja nyt

9. marraskuuta Tulli kertoi, että syyskuussa tavaraviennin arvo supistui 13 prosenttia edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta. Koko alkuvuoden lasku oli neljä prosenttia. Tuonnin osalta vastaavat luvut olivat yhdeksän ja kahdeksan prosenttia.

Surkeita lukuja, joita ei muuksi muuta se, että kuukausiluvuissa on aina aimo annos sattumaa. Ei edes muistu mieleen, koska viimeksi olisi kuullut hyviä uutisia Suomen taloudesta.

Nyt uutiset myös ulkomailta ovat huonoja. Kasvuennusteita on reivattu alaspäin niin Euroopassa kuin koko maailmassa. Viimeisin komission ennuste lupailee vain hieman runsaan yhden prosentin kasvu tälle ja ensi vuodelle.

Suomessa ei tunnuta vieläkään uskovan, että nyt on tosi kysymyksessä. Puhutaan yhäkin siitä, miten talous kohta kääntyy omalla painollaan nousuun ja sen jälkeen voidaan siirtyä tasapainottamaan valtion ja kuntien taloutta.

Viisi viime vuotta on hoettu samaa mantraa pian alkavasta suhdannekäänteestä; eikö nyt olisi jo aika katsoa ulos ikkunasta!

Pysyvää kasvua voi syntyä vain lisäämällä pääoman määrää, tekemällä enemmän töitä ja parantamalla tuottavuutta. Nyt pääomankannan kasvu on kuitenkin tykkänään pysähtynyt, työllisyys on vuoden 2006 ja teollisuustuotanto vuoden 2000 tasolla.

> Joku realiteettien taju tulisi olla Suomen kansantalouden kantokyvynkin suhteen.

Työn tuottavuus on itse asiassa laskenut ja kokonaistuottavuudenkin kasvu on pysähtynyt. Ja niin on pakko ollakin: jos ei investoida ja luoda uutta tuotantoa, tuskin tuotantomenetelmätkään kehittyvät.

Suomella on edessään kaikki taantuvan talouden kirot – samat ongelmat, joita on jo pitkään koettu Etelä-Euroopan maissa.

Talouden alamäkeä ei varmaan katkaista kymmenen vuoden päästä ehkä (?) saatavilla säästöillä julkisten palveluiden tuotannossa. Konkreettisia toimia pitää tulla tässä ja nyt, ja toimenpiteiden pitää katkaista talouden surkea kustannuskehitys.

Ensimmäinen ja välttämätön toimi oli panna kertaheitolla piste veronkorotuksille: ne ovat tyhmintä, mitä nykyisessä kilpailukykytilanteessa voidaan tehdä.

Ei sellaista maata ole eikä tule, joka olisi korjannut talouden ongelmat veronkorotuksilla, olivat ne sitten mitä tahansa.

Meillä on kuviteltu, että verotuksen rakennetta muuttamalla voidaan saada aikaiseksi harmittomia julkisen sektorin tulon lisäyksiä. Mutta esimerkiksi kulutuksen verotuksessa ollaan nyt siinä tilanteessa, että kaikki verot ovat niin tapissa että niin sanottuun sisäiseen devalvaatioon (jossa työnantajamaksujen kevennys rahoitetaan kulutusveroilla) ei enää ole oikeastaan mitään pelimerkkejä.

Edellä sanottu tarkoittaa tietenkin sitä, että julkisen talouden tasapainottaminen on tehtävä menoja karsimalla. Vaikeaa se tietenkin on, varsinkin jos saavutettuihin etuihin suhtaudutaan kuin pyhäinjäännöksiin ja varotaan astumasta minkään etu- ja lobbarijärjestön varpaille.

Selvää on, että leikkauksista tulee huutoa, mutta jos sitä pelkää, on turha tulla politiikkaan. Samantekevää on sekin, mitä hallitusohjelmassa seisoo – ei Suomen ongelmia millään ohjelmilla ja lehmänkaupoilla hoideta.

Joku realiteettien taju tulisi olla Suomen kansatalouden kantokyvynkin suhteen: Suomen kaltainen pieni syrjäinen kansatalous ei kykene rahoittamaan maailman suurinta julkista sektoria puhumattakaan siitä, että se kykenisi sen lisäksi ratkaisemaan kehitysmaiden köyhyysongelmat ja Lähi-idän ja Afrikan pakolaiskriisit.

Matti Viren
taloustieteen professori
Turun yliopisto

LUKIJAN KUVA

SAKARI KIURU

Oravalla kiireiset ajat

Seurasaaren kesyillä oravilla Helsingissä on nyt kiireiset ajat, kun ne keräävät ravintoa kätköihinsä. Tämä nuorenoloinen kaveri oli kuitenkin toista maata.

”Se tekeytyi liikkumattomaksi ja tuijotti minua pitkät tovit”, kuvaaja **Sakari Kiuru** kertoo. ”Hävisin tuijotuskilpailun.”

Lähetä kuva

Toivomme kuvia, joiden taustalla on tarina. Lähetä kuvaehdokkaasi osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Liitä mukaan yhteystietosi ja lyhyt kertomus kuvan tapahtumista. Julkaistuista kuvista maksamme palkkion.

Kilpailu takaisin puukauppaan

Markkinataloutta kilpailuineen on ajettu vuosikymmenet metsätaloudessakin kuin käärmettä pyssyyn. Se on kai piipussa ja metsän myyjäkin yrittää toimia ajan vaatimusten mukaisesti eli kilpailuttaa.

Käytännössä kilpailuttaminen merkitsee, että puut saa firma joka maksaa parhaiten ja jolla on edullisimmat mitat.

Nimenomaan metsänomistajan kilpailuun osallistumista ei välttämättä katsota hyvällä. Mieluiten hänen tulisi vihkiytyä yhdelle ostajalle, jolle aina luovuttaa puunsa, kuten Manulle illallisen.

Harva muistaa, että 1950–60 -luvulla oli aitoa kilpailua ilman kilpailuvalvontaakin. Ostomiehiä oli joskus pitkä rivi tuvan penkillä odottamassa vuoroaan peräkamarineuvotteluihin.

Kaupat syntyivät aidon kilpailun perusteella. Villiä ja vapaata menoa eikä kartelleista puhettakaan. Oli myyjän markkinat.

Tänään sitouttamisella, erilaisilla namusilla, kuten bonuksilla ja toisaalta rankaisemalla aidan yli hyppivää metsänomistajaa hylkimällä ja alihinnoittelemalla tarjottuja puueriä, hänet koetetaan saada pysymään valitulleen uskollisena. Näin alkuperäinen idea vapaasta kilpailusta vesittyy.

Huonommissakin markkinatilanteissa joku puulaji käy paremmin kaupaksi.

Joku ostaa sitä lajia ja toinen tätä. Ja itse kunkin metsässä kasvaa mitä kasvaa. Joku maksaa huonollakin hinnalla vähän enemmän kuin toinen.

Mittojakin on monenlaisia ja ne vaihtuvat.

Mittatietojen saaminen ennen kauppaa on vaikeutunut ja estää vertailua, kilpailua ja myös kauppojen syntymistä.

Hankintamyyjälle jo kuitupuun katkonnassa voidaan saada merkittävää hyötyä. Juoksevalla mitalla ainespuu saadaan tarkemmin talteen ja hakkuu ja kuljetus nopeutuvat.

Hintoja, katkontaa, korjuujälkeä, sekä tiestön ja metsämaaperän kohtelua ja jälkihoitoa tulee seurata. Silloin päätökset myynneistä lähtevät harkitulta ja vapaalta pohjalta ja kilpailusta tulee aidompaa.

Yhden luukun palveluissa on omat etunsa ja helppoutensa. Etenkin osuuskunnassa vertailu ja kilpailuttaminen on unohdettava ja tyydyttävä oleviin mittoihin ja mitä suvaitaan mistäkin puulajista maksaa. Muutoin voi tulla paha mieli. Myös henkilösuhteilla ja tuttuudella on merkityksensä.

Arvi Pöyhönen
Suonenjoki

Hirvipilli ei poista hirvivahinkoja

Hirvien aiheuttamat tuhot – 95 miljoonaa euroa per vuosi – tekevät yhtä luvallista kaadettua ruhoa kohden 16 000 euroa. Kannattaa harkiten pureskella hirvipaistia. Vain harvan ruuan kilohinta ylttää samaan.

Poliitikot voisivat pohtia: Jos joku vuosittain tappaisi viisi henkeä ja vammauttaisi kompanian verran tienkäyttäjiä, niin mitä ministeriössä pitäisi päättää.

Tällä palstalla ehdotettu hirvipilli jättäisi toimiessaankin hirvien metsätuhot entiselleen. Nämä 50 miljoonaa euroa maksavat pillit joutuisivat kustantamaan sivulliset eikä se hirvikarjan pitäjä.

Joensuun riistatutkijan kokeessa hirvipilli pysäytti hirven, mutta sitten se säntäsi juoksuun kohti ääntä. On tutkimatta, mitä kaikkea korkeat ultra-äänitaajuudet aiheuttavat lepakoille, hyönteisille ja jopa koirille.

Autoihin ja moottoripyöriin liitetyt parimiljoonaa hirvipilliä täyttäisivät maamme ulinalla, jota ei sietäisi yksikään koira tai lepakko. Todennäköisesti hirvet tottuisivat siihenkin.

Edullinen ja toimiva lääke on 100 000 kappaletta Lapuan puolivaippaluoteja: hinta 2,70 euroa kappale. Niillä palautetaan hirvien luku samaksi kuin on karhuja ja susia. Lopun hoitaa luonto, ja hirviterrori on loppu.

Ei ole olemassa ainuttakaan järkevää syytä pitää 100 000 hirveä Suomessa.

Pekka Siitonen
Parikkala

Sähköpiiskaan laskuri ja nyrkkeilysäkki hakattavaksi

Eläinten väkivaltaisen kohtelun takia ehdotan, että sähköpiiskan käyttöä valvotaan tarkasti. Sähköpiiskan pitää olla henkilökohtainen ja siinä on oltava laskuri. Myös piiskojen hankinnan pitää olla valvottua.

Jos teurastamon työntekijöillä ja muilla eläimiä käsittelevillä on jostain syystä tarvetta hakata, kannattaa hankkia nyrkkeilysäkki, jota voi lyödä ja piestä eläinten sijasta.

Suomessa on tapana lakaista asiat työryhmiin. Kärjistäen sanottuna lopputuloksenaan ne mumisevat, että asia on tärkeä ja vaatii lisäselvityksiä.

Tämänsyksyinen turvapaikanhakijoiden tulo Suomeen on osoittanut, että tapahtuu, kun laitetaan töpinäksi. Tarmokkuuden soisi leviävän myös esimerkiksi eläinten suojeluun.

Maija Liisa Tuononen
Helsinki

Susikanta vain kasvaa

Viime talvelta 220–260 sutta jäi jatkamaan sukuaan ja levittäytyi ympäri Suomen. Nykyinen kanta voi hyvin, pentueita on syntynyt 22–43.

Jokainen pentue on uusi lauma. Laumoja ei synny muuten kuin pentueen kautta, pentuja laumassa on 4–6.

Metsästettäväksi haluttu määrä – yhteensä 70–80 sutta – ei riitä mitenkään pysäyttämään susimäärän kasvamista. Arviosta puuttuvat kaikki yksittäiset ja pareina liikkuvat sudet.

Ensi keväänä uusia pentueita syntyy tuplaten tähän kevääseen verrattuna.

Jorma Kähkönen
Kuhmo

Terveiset Pariisin ilmastokokoukselle

Huomenna lennämme ympäri maailman joukolla Pariisiin huolestuneina ihmisen aiheuttamasta ilmastonmuutoksesta.

Toivon kokouksen käsittelevän kansojen vaelluksia.

Ilmastonmuutoksesta huolestunut ei voi olla tosissaan, jos hyväksyy vaellukset kääntöpiirien väliltä tänne napapiirille igluihimme. Samaan aikaan meitä eskimoita moititaan majojemme liiallisesta lämmittämisestä, hiilijalanjäljestämme.

20 000 uudisasukasta kuluttaa energiaa Naantalin kaupungin verran. Ja satoja tuhansia emigrantteja nykymenolla on Pohjolaan tulossa.

Vihreästi ajatellen: Kansojen vaellusten tulisikin tapahtua itä-länsi suuntaisesti taikka kohti päiväntasaajaa. Ei napapiireille.

Jarmo Lauros
Revonkylä

Kehitysapua entiseltä kehitysmaalta

Somaliasta kävi taas joku herrantapainen pyytämässä lisää kehitysapua. Paikan päällä Afrikassa olevat kehitys- ja lähetystyötä tekevät ovat aika kriittisiä.

Vain pieni osa avusta menee oikeaan kohteeseen, pääosin johtajien taskuun. Metsiäkin on hakattu ilman uudistamista, käsi ojossa pyydetään apua lämpenemisen torjuntaan, mihin nekin varat menisivät?

Vielä 150 vuotta sitten Suomi oli Euroopan köyhin maa. Kun suurten nälkävuosien jälkeen johtajamme pyysivät ulkomaista lainaa siemenviljan ostamiseen, heille naurettiin. Vain Rothschildin pankkihuone suostui antamaan lainaa.

Iäkäs kainuulainen muisteli, kuinka rippikouluikäisenä kävi isänsä mukana metsätöissä kirveen ja pokasahan kanssa. Hiihtomatkaa työmaalle oli kymmenen kilometriä. Pakkas- ja lumirajaa ei tietenkään ollut.

Kovalla työllä on maamme hyvinvointi luotu. Itsenäisyydessä on ehditty kokea kansalaissota, pulavuodet, sotavuodet ja -korvaukset.

Kaipa katastrofiapua pitää antaa. Ilmastoasioista jokaisen maan pitäisi itse huolehtia.

Risto Perttula
Pomarkku

VIIKON KYSYMYS

Joko on myöhäisiksi venähtäneet syystyöt tehty?

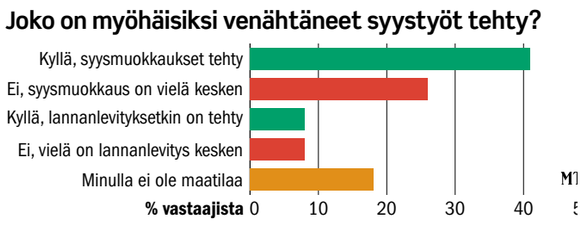

Syysmuokkaukset on saatu tehtyä

Viikon kysymykseen vastanneista noin 40 prosenttia on saanut syysmuokkaukset tehtyä. Tämän lisäksi kahdeksan prosenttia kertoo levittäneensä myös lannan. Vajaalla kolmanneksella syystyöt ovat vielä kesken. Kahdeksan prosenttia ei ole saanut lantaa levitettyä. Viikon kysymys keräsi vajaat 620 vastausta.

Uusi viikon kysymys ottaa osaa kansallissäveltäjämme Jean Sibeliuksen 150-juhlavuoteen. Kerro meille, mikä Sibeliuksen sävellyksistä on sinulle mieluisin.

Kysymys on tutussa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*

MAIJA ALA-SIURUA

VERKOSSA SANOTTUA

Robotti traktorin ratissa ei vakuuttanut

Dresdenin yliopiston professori arvioi robottien muuttavan maataloutta ratkaisevasti lähivuosikymmeninä.

Kaikki MT:n Facebookin keskustelijat eivät olleet aivan samaa mieltä.

Toppaele helevetissä, ei vielä pitkään aekaan.
Juha Ronkainen

Mihin sitä automaatiota tarvitaan? Nytkin kolmen traktorin, yhden puimurin ja kuivaamon kalusto on yhden viljelijän valvonnassa. Automaattinen kuljetuspalvelu isännälle olisi hyvä. Ei tarvitsisi mopoa ja pyörää kuljetella pellolle ja takaisin. Haluaisin nähdä sen automaattipuimurin, joka selviää itse lakoisesta kaurasta kevyellä multamaalla.
Jussi Talvitie

Varmasti automaatio ja etävalvonta kehittyvät myös maataloudessa. Voin hyvin kuvitella, että esimerkissä mainittu puimuri olisi automaattisesti toimiva, aika vähän puimuria ajaessa tarvitsee ihmisen älyä. Rajoittavaksi tekijäksi noussee maatilojen koko. Täydellisestä automaatiosta saa suurimman hyödyn vasta sitten, kun yksi henkilö voi valvoa useiden puimureiden tai traktoreiden yhtäaikaista toimintaa. Vikatiloja ei saa syntyä niin usein, että jatkuvasti pitäisi olla korjaamassa jotain.
Hatusta voisin heittää, että neljä puimuria ja niihin liittyvä traktorikalusto pitäisi olla jatkuvasti käynnissä yhden ihmisen valvomana.
Mikael Viitala

Varmahanki tukia taas leikatahan jonsei itte aja. Ropotin kylyvämää leipä kauraa.
Pasi Mäkelä

Nyt isännille jää aikaa ajaa hevosella.
Markku Jauhiainen

Niin tai käy aukasemassa tukkoon menneen koneen. Joo ei vielä hetkeen.
Mikko Poikselkä

Kyllä minä niin ootan että on robotti joka osaa olla upottamatta traktoria. Tai upotuksen jälkeen itse saa ylös.
Jarkko Nurminen

Kyllähän robotti aina väsyneen isännän voittaa.
Jouko Hyvönen

Maailman finanssikauppa on toiminut pian 20 vuotta tietokonevoimin, niin miksi ei sitten joku traktori? Sijoittajien ja niiden puolesta toimivien välittäjien tietokoneet hoitavat kaupat automaattisesti ilman ihmisten väliintuloa. Ihmisiä on tarvittu vain, kun tietokoneet on ohjelmoitu tekemään kauppoja halutuilla hintatasoilla. Finanssikriisin levitessä internetiä pitkin meidän on syytä kysyä, olemmeko kolossaalisesti pystyneet vetämään itseämme nenästä tietokoneiden avulla.
Mikko Ylimäki

Kommentoi juttuja
osoitteessa maaseuduntulevaisuus.fi

TEKSTIVIESTIT

Tehoja

Asennutin Led-valot konehalliin. Uskomatonta, kuinka vähällä teholla sain riittävän valaistuksen kohtuullisin kustannuksin.
Energiansäästäjä

Lämmintä riittää

Voi että minä nautin tästä lämpimästä syksystä. Ei tarvitse tehdä lumitöitä eikä kärvistellä pakkasessa.
Tahtoo lisää

Lasku tuli

Lehmä kuoli ennen kuin eläinlääkäri ehti hätiin. Täyden laskun kuitenkin kehtasi lähettää. Taitavat lehmät lähteä tästä torpasta, koska rahat eivät enää riitä.
Ei nimimerkkiä

Hintaero

Ruotsissa naudanlihan hinta on noin euron kilolta Suomen hintoja parempi. Onko teurastamoillamme jokin sopimus, miksi ei vientiä Ruotsiin?
Markkinatalous

Säästöt

Valtion säästötarve tuskin vähenee tulevaisuudessakaan. Näen tulevaisuudessa Suomessa ne parikymmentä kuntaa, joita kepu nimittää ”kotimaakunniksi”.
Vallaton

Sudet

Syksy tulee. Susijahti alkaa mediassa. Menkää metsään, niin siellä ne ovat Luken ja Luonto-Liiton sudet. Kumma ettei metsästäjien tiedot kelpaa?
Faktaa ei mutua

Ota kantaa tekstiviestillä

Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa. Lähetä enintään 160 merkkiä pitkä viesti numeroon 173 172. Kirjoita viestin alkuun tunnusteksti MT LU (huomaa tyhjät välilyönnit). Viestin hinta on 50 senttiä.